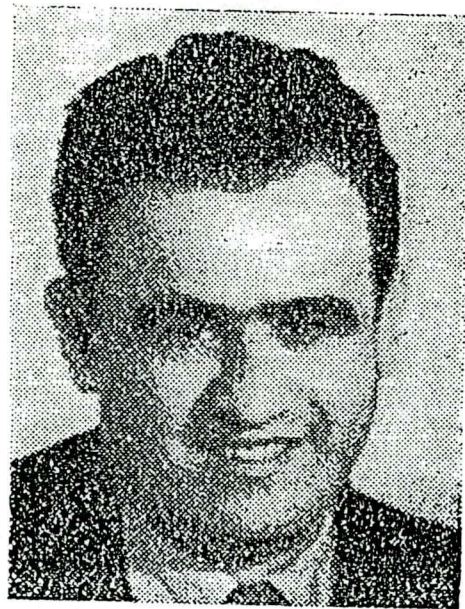

טרבולום אליהו

בן חנוך ומזל. נולד בדצמבר 1905 בירושלים, דור שני לילידי הארץ. בהיותו בן ארבע שנים נתיחם מאביו, ובמשך שמונה שנים סבל עם אמו ואחותו מחסור ורעב. בשנה הראשונה לשלטון הבריטים בארץ היה עוד נער קטן, תלמיד בית ספר, והחל לעסוק במכירת עוגות, לחם ויין לאנשיהצבא וכך פירנס את המשפחה. משסיים את חוק לימודיו בבית-הספר העממי "לבנים" בירושלים נתקבל לבית-הספר החקלאי במקוה-ישראל. בשנת-לימודיו האחרונה, בימי מאורעות תרפ"א, התנדב להובלת חלב בדרך לתל-אביב שהיתה בחזקת סכנה, והיה חבר ה"הגנה". לאחר סיום לימודיו עבד בחקלאות במושבות, ואחרי זמן-מה עבר לעבוד במכונאות בירושלים ופירנס את אמו ואחותו. יסד את הקואופרטיב להובלת נוסעים "מרץ" והיה מנהלו. פעל למען איחוד התחבורה בירושלים ועם האיחוד ויסוד הקואופרטיב "המקשר" הצטרף לאיגוד, והיה חבר ההנהלה במשך כל שנות עבודתו. בימי מאורעות תרפ"ט עסק בהובלת נוסעים ועבד כנהג בצבא הבריטי. עבודה זו שימשה לו ולשולחיו ב"הגנה" כהסוואה בשירותים מסוכנים ואחראיים של העברת הנשק ה"בלתי-לגלי" ממקום למקום ולהסתירו. במשך שנות עבודתו ב"המקשר" נתחבב על חבריו בעבודה והנוסעים בדרך להר-הצופים, קרע-זודתו הקבוע. נשא אשה והיה אב לשתי בנות. במכתביו אליהן בהזדמנויות שונות הרבה לתאר את נוף הארץ ואת חיי עובדי-האדמה. בתקופת-חייו האחרונה פרש, מטעמי בריאות, מעבודת ההגנות. משהחמיר המצב בירושלים בימי מלחמת-השחרור היה אליהו מראשי הטוענים לסידור תור שישתף את כל החברים בנסיעות למקומות-סכנה. ובהגיעו תורו ביום 13.4.1948 יצא להוביל את הנוסעים להר-הצופים. בשיירה שנוסעי שתי מכוניותיה נספו נפל גם אליהו. היה קבור בסנהדריה וב-24.4.1952 הועבר להר-הרצל בירושלים. הגיח אשה ושתי בנות.